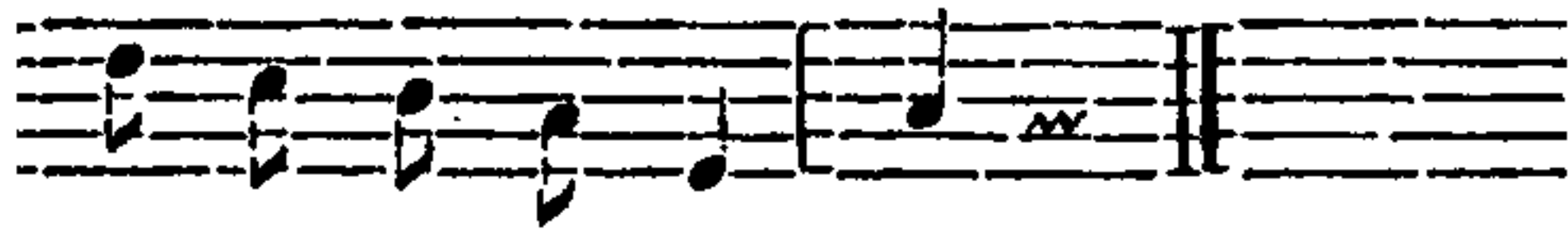

Za na - ši - mi o - kny ne - puš - cěj, dě - več - ko,
Ze - le - na viš - nič - ka

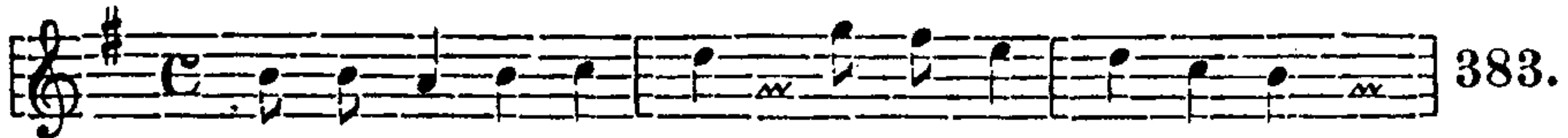

žadnu noc sy - neč - ka.

Jak ho mam nepuscić,
Dy mě pěkně prosí:
Pusc že mě, děvečko,
Ja ti povim cosi.

A jak ho puscila
To jí on povědał,
Že ji on zaplati
Věla s ni nocek spał.

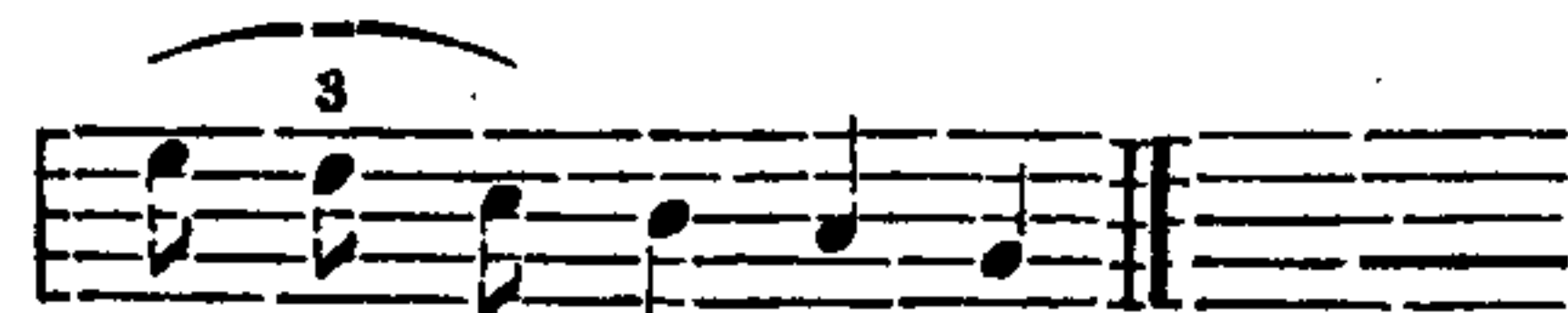
Ze Sedliště.

To Se - dli - ské po - le na pěkne ro - vi - ně,

sto - jí ta - mo li - peč - ka, pod li - peč - ku dě - več - ka

vi - nečkem šin - ku - je.

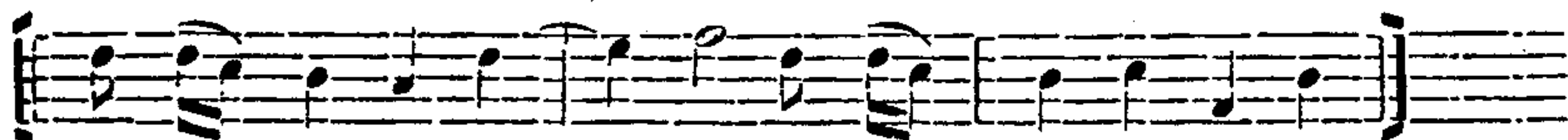
Přišel k ni syneček
Sednuł na stoleček,
Dał si nalot vinečka,
Ešče při nim dřimečka
Unaveny všecek.

Ze Sedliště.

Erb. 160.

Mě - ě - la sem ho - ěub - ka v truhle cho - va - ne - ho,
A on mi vy - le - těł do po - le šči - re - ho,

do po - le šči - re - ho, na ze - le - ny du - bek,
tam so - bě za - hur - kał můj zła - - ty ho - ěubek.

Něhurkej, hoľubku,
Na zělenem dubku,
Nědělej me miľe
Většiho zarmutku,

Ja ji ho nedělam,
Děľa sě ho sama,
Dy mě doma není,
S inšimi pohrava.